

Bilag 1: Opsamling på Ugepakkens opgave ”samtækning efter Budget 09”

På baggrund af at Samtækningspuljens udviklingsmidler og 1.-3. klasselærernes samarbejdstid blev sparet væk i forbindelse med Budget 09, blev alle ”samtænkere” henover december 2008/januar 2009 spurgt om forslag til, hvordan samtækningsarbejdet fremover kunne sikres.

Svarene spænder fra, at enkelte samtænkere har erklæret samtækningsarbejdet for dødt og derfor ikke svaret på de enkelte spørgsmål til samtænkere, der mener, at problemet kan løses lokalt. Der er således ikke nogen generelle tendenser i svarene, men mange gode forslag til, hvordan lokale løsninger kan dæmme op for problemet i forhold til netop deres samtækningsaktiviteter,

Samtænkere blev stillet tre spørgsmål:

1. Hvordan sikres optimale overgange inden for samtækningsrammer i næste skoleår og fremover – særligt hvad der angår børn i 1. – 3. klasse?
2. Hvordan håndteres besparelserne af udviklingsmidlerne på en hensigtsmæssig måde, så samtækningen stadig kan fungere?
3. Hvad er vigtigt for at sikre børn optimale overgange i Københavns Kommune?

Ad 1:

- Hvordan sikres optimale overgange inden for samtækningsrammer i næste skoleår og fremover – særligt hvad der angår børn i 1. – 3. klasse?

Tilbagemeldingerne lød:

Det er en forudsætning for en vellykket samtækningsstrategi, at der er afsat både tid og ressourcer til tværfaglig planlægning og evaluering. Dette er en forudsætning, idet det gode samarbejde mellem pædagoger og lærere er afgørende for at sikre optimale overgange.

For at sikre ligeværd bør pædagoger og lærere tildeles samme tid til forberedelse. Derudover skal der laves klare aftaler for samarbejde og vidensdeling samt foreligge en klar ansvarsfordeling. Samtidig er det centralt, at både lærere og pædagoger bibeholder en positiv indstilling til samtækningen.

Der skal i videst muligt omfang lægges vægt på fælles kontaktflader, så lærere og pædagoger kan opbygge en tættere relation til gavn for barnet. Dette kunne f.eks. være at besøge hinanden, fælles spisning, fælles forældresamtaler/besøg, inspiration fra skoletemaer til fritidshjemmene, udveksling af information om planlagte arrangementer, adgang til skolens intranet for fritidshjemmene – i det hele taget sørge for, at information om projekter og afholdelse af arrangementer kan blive fælles.

Ad 2:

- Hvordan håndteres besparelserne af udviklingsmidlerne på en hensigtsmæssig måde, så samtækningen stadig kan fungere?

Tilbagemeldingerne lød:

Institutionerne peger samstemmigt på, at beskæringerne af budgettet udgør en stor forringelse af samtækningsarbejdet. Mens nogle vil forsøge at finde pengene i egne budgetter peger andre på, at det stadig er muligt at lave ting sammen på trods af manglende midler. Dette kunne f.eks. være idræt

eller teater, samt de tilbud der allerede eksisterer i nærmiljøet. Der kan også fokuseres yderligere på kreative, inspirerende og lærerige projekter i skolen eller på fritidshjemmet, der ikke koster penge. I den sammenhæng er et forslag, at der oprettes en vidensbank for gratis tilbud samt kortlægge skolens og institutioners ejendele, så de f.eks. kan benytte hinandens buskort, instrumenter osv. Derudover er der stadig mulighed for et samarbejde gennem fælles arrangementer, temaprojekter og ekskursioner. En løsning mht. de manglende midler, kunne være en øget inddragelse af forældreressourcer, hvor det er muligt. Ellers peges der på, at de yderligere udgifter til tværfaglige aktiviteter deles ligeligt mellem skole og fritidshjem. En anden mulighed er, at begrænse samtænkningen, så den kun omhandler støtten til særlige børn, trivsel, mobbepolitik og kreative fag – dette vil indskrænke fagenes råderum, men kræve mindre planlægning og derigennem koste færre ressourcer. Som en løsningsmodel i forhold til de manglende midler foreslås det også, at pædagogen på fritidshjemmet laver et oplæg til læreren, indeholdende en oversigt over samtækningsarbejdet: aktiviteter og forløb. Læreren kan byde ind via e-mail.

Ad 3:

- Hvad er vigtigt for at sikre børn optimale overgange i Københavns Kommune?

Tilbagemeldingerne lød:

Samtænkningen er vigtig, da den sikrer børnenes overgange samt deling af tværfaglig viden. Der peges i denne sammenhæng på de 7 principper for samtænkning, som en afgørende faktor for at sikre optimale overgange.

Der skal sikres tid til netværksmøder, møder om det enkelte barn og planlægning af aktiviteter i forbindelse med overgangene. Tid til planlægning og evaluering er central for et godt samarbejde. I samtænkningen skal der fokuseres på, at information om barnet videregives med henblik på at skabe de bedste rammer og udfoldelsesmuligheder for barnet – samtænkningen er, hvad der binder skole og fritidshjem sammen, skaber helhed og sætter fokus på barnets trivsel både på fritidshjem og i skolen. Derudover er det vigtigt, at personalet på de forskellige institutioner får et større kendskab til – og forståelse for – hinandens arbejde, så der skabes en større forståelse for børnenes trivsel og sociale relationer.

Konkret sikres samtænkningen med årlige møder mellem børnehaver, fritidshjem og skoler samt mellem fritidshjem og fritidsklub. Derudover kan der arrangeres besøgsdage på fritidshjem og fritidsklubber inden start, så børnene får kendskab til stedet og personalet og der herigennem skabes tryghed og kontinuitet for børnene.

Derudover skal der foreligge klare aftaler omkring, hvorledes overgange håndteres konkret – dette kunne f.eks. være, at det er den afgivende institution, der har ansvaret for at sikre barnets overgang. Det kan også være en fordel, at arbejdet med overgange har klart definerede tovholdere, således at information ikke går tabt, og at der kan arbejdes fremadrettet med nye ideer og problematikker omkring enkelte børn, opsøgende arbejde med ikke-fritidshjemssøgende børn osv.

Det er også nødvendigt, at der er entydige regler og procedurer vedrørende udveksling af informationer om det enkelte barn forhold, og at fritidshjem og skole arbejder sammen om at skabe en hverdag der tilgodeser både barnet og familiens behov.